

entorno te lo impiden y censuran, alegando tener siempre su única verdad... "Pero el hombre libre es aquel que no teme ir hasta el final de su pensamiento"; el político francés, León Blum, acertó plenamente en esta frase, y ahora la verdad cargada de mucha razón, debido a los tiempos convulsos que ahora mismo nos esta tocado vivir.

Neus Ramonet i Sucarrat // Lleida

Tots podem ser herois

El meu agraïment i profunda admiració a les persones anònimes que mantenen el seu compromís amb la llengua.

Herois i heroïnes compromeses en mantenir viu el català, idioma molt ric en matisos i sonoritat, com a eix vertebrador i aglutinador del que hem estat, del que som i espero, del que seguirem sent.

Heroïnes i herois que es mantenen fermes per convicció i per orgull de llengua, quan personatges sense cap mena de rubor ni pudor els demanen/exigeixen que parlin en espanyol ja que no els volen entendre.

La identitat esdevé identificació i no confrontació: el que ens ha d'identificar, i allò en el que ens hem de reconèixer, és en unes pràctiques, en unes maneres de fer compartides, en una autoexigència, en un compromís que val per ell mateix i que no es defineix en funció del

que facin els altres. La identitat se situa en allò que ha de ser irrenunciable per a nosaltres. Paraules tan boniques com xiuxiuejar, aixopluc, caliu, tendresa, llibertat, moixaina, amanyagar, enraonar, ginesta, atzavara, esfilagarsat, festuc, passerell... Quina meravella!!!

El català, la nostra llengua, la nostra identitat, part de l'essència del que som, ha de ser un compromís per a tots i cadascú de nosaltres. Sense compromís la vida és mediocre, la realitat aliena i el futur incert.

El compromís transforma el futur en objecte d'acció i és una manera de dir que no acceptarem el futur passivament, sinó que volem ser agents del nostre temps, defensors del que ens identifica.

En nom de la comunicació ens conviden a renunciar a la nostra llengua. En nom de la convivència, ens volen muts i a casa. Jo ho anomeno "perversió" en majúscules. La indignació que ens ha despertat el canvi d'idioma de la presidenta balear implica un grau de responsabilització dèbil o, potser, esdevenir presoners de la perversió que he esmentat abans.

Us convido a pensar, a cantar en castellà cançons com *L'emigrant*, *El virolai*, *Els segadors*, *Boig per tu*, *Paraules d'amor* o qualsevol cançó en català que us desperti emocions. Us hi identifiqueu?

Si la resposta és no, us invito a un ferm compromís amb la llengua, a mantenir-la viva, a fer-la servir, gesta que avui està molt propera a l'heroïtat. Doncs això.